

வைதேகியின் வைராக்கியம்

(பொன் குலேந்திரன் கனடா)

வைதேகி இரவு முழுவதும் தூங்கவில்லை. கட்டிலில் புரண்டு புரண்டு படுத்தாள். கண்களில் கண்ணீர் வருவதை அவள் அடக்கிக் கொண்டாள் . மனத் தைரியம் உள்ளவள். உணர்ச்சிகளை வெளிக் காட்டிக் கொள்ளமாட்டாள் பல எதிர்ப்புக்குக் கிடையில் தான் பெண்ணாகப் பிறந்து, எதிர்கொண்ட விமர்சனங்களையும், புறக்கணிப்புகளையும், நினைத்து மனம் வருந்தினாலும் அவள் ஒரு வார்த்தை பேசமாட்டாள் தன் இரு தம்பிமார் இடம் இருந்து தன்னை வேறு படுத்தி பெற்றோர் நடத்தியதை நினைத்து அவள் மனதுக்குள் பொருமினாள் .

அரசில் கல்வி இலாக்காவில், உயர் பதவியில் இருந்த மகேந்திரனுக்கும் அவரின்

மனைவி ராஜலட்சுமிக்கும் பிறந்த முன்றாவது பெண் குழந்தை
வைதேகி . அவளுக்கு முன், பெண் குழந்தைகள் இருவர்
கருவிலேயே போய் விட்டார்கள் .தங்களுக்கு பெண் குழந்தை
வேண்டாம் ,சீதனம் கொடுத்து திருமணம் செய்து வைக்க
தங்களிடம் பணம் இல்லை என்பதே
அந்த கருக் கலைப்புக்குக் காரணமாக இருந்திருக்கலாம். முன்றாவது
முறை ராஜலட்சுமிக் கரு தரித்த போது, ஸ்கேன் செய்து
பார்த்தபோது பெண் குழந்தை என்று
அறிந்தும் கருவை வளரமுன் அழித்து விட பெற்றோர்
எண்ணியது வைதேகிக்கு தெரியாது ஆனால் கருக்கலைப்பில்
இருந்து வைதேகி உயிர் தப்பியது அவள் கொடுத்து
வைத்த தெய்வதினதும் டாக்டரினதும் கருணை என்றே
சொல்லலாம் . அவளுக்கு பின்
அடுத்து அடுத்து பிறந்தவர்கள் ராகுலனும், கோகுலனும். அவள்
பிறக்கும் போது இல்லாத வரவேற்பு தம்பிமார் இருவருக்கும்
இருந்தது. அவள் கருவில் இருக்கும் பொது பெண் என்று அவளின்
பெற்றோர் ஸ்கேன் மூலம் அறிந்தும் கருவைக் கலைக்க
முடியவில்லை. காரணம் வைதேகியின் பெற்றோருக்குச் டாக்டர்
சொன்னார்,

“ முன்பு இரு தடவை கருவைக் கலைத்ததால் ,முன்றாம் தடவையும் கலைத்தால் தாயின் உயருக்கு ஆபத்து ஏற்படாலாம்” என்று. அதனால் வைதேகியின் உயிர் தப்பியது.

அவளுக்குப் பின் பிறந்த ராகுலன். கோகுலன் ஆகிய இருவரின் பிறந்த தினம் வருட வருடம் பெற்றோர் கொண்டாடினார்கள் . ஆனால் வைதேகியின் பிறந்த நாள் அமைதியாகக் கண் சிமிட்டும் நேரத்தில் ஒரு கொண்டாட்டமும் இல்லாமல் போய் விடும். தனது பிறந்த நாளை ஏன் கொண்டாடுவதில்லை என்று பெற்றோரிடம் கேட்க அவளின் வைராக்கியம் இடம் கொடுக்கவில்லை . காரணம் தான் வேண்டப் படாதவள். காரணம் கேட்டால் வீண் தர்க்கம் ஏற்படும் என்று அவளுக்குத் தெரியும்..

வைதேகி பிறந்த நட்சத்திரம் ஆனி மூலம் . அது ஒன்றே போதும் அவளின் மூட நம்பிக்கை உள்ள அம்மம்மா “ஆண் மூலம் அரசாளும் பெண் மூலம்

நிர்மூலம்”! என்று அடிக்கடி வைதேகியை குறை சொல்லுவதுக்கு .

வைதேகி பிறந்து ஒரு மாதத்துக்குள் இரு மங்கள காரியங்கள் நடந்தன ஒன்று அவளின் சித்தியின் திருமணம், மற்றது அவளின் தந்தைக்குப் பதவி உயர்வு அதை அவளின் பெற்றோர் மறந்து விட்டார்கள் . ஆனால் அவளின் தம்பி ராகுலன் பிறந்த சில நாட்களுக்குள் வழக்கில் இருந்த

தந்தையின் வயல் காணி அவர்களுக்கு எதிராகத் தீர்ப்பு
வந்தது. கோகுலன் பிறந்த பின் வைதேகியின் மாமன் கார் விபத்தில்
இறந்தார். அதைப் பற்றி பெற்றோர்
இருவரும் அவளின் அம்மம்மாவும் பேசுவது கிடையாது.

ராகுலனையும் கோகுலனையும் தனியார் பள்ளிக்கூடத்துக்கும் அனுப்
பி, தன்னை ஒரு அரசுப் பள்ளிக்கு தந்தை அனுப்பிப் படிப்பித்த போதும்
அவள் ஒரு வார்த்தை பேசவில்லை.

வைதேகி தன் இரு தம்பிமாரை விடப் புத்திக் கூர்மை
உள்ளவள். வகுப்பில் முதலாவதாக வருவாள். ஆசிரியர்களின்
பாராட்டைப் பெற்றவள். அவளுக்கு எதிர்மாறு அவளின் இரு
தம்பிமார் . அவர்கள் இருவரும் வகுப்பில் பாடங்களில் குறைந்த
மார்க்கஸ் எடுத்தும் தந்தை அவர்கள்
இருவரையும் கண்டிக்கவில்லை . அதே நேரம்
அவளை பாராட்டவில்லை .

அவள் ஒரு பெண்ணாக

இருப்பதால் கல்லூரி மாணவிகள் போகும் சுற்றுலாப் பயணத்துக்குப்
பெற்றோர் அவளைப் போக விடுவதில்லை. நீ ஒரு பெண் என்பதை
மறந்து விடாதே. அடக்க ஒடுக்கமாக வீட்டில் இருக்கவேண்டும்.
ஊர் சுற்றி திரிய முடியாது என்று கட்டுப்பாட்டுடன் அவளை
வளர்த்தார்கள். இனத்தவர்கள் , நண்பர்கள் வீடுகளில் நடக்கும்

விசேஷங்களுக்கு அவளை அழைத்து. செல்வதில்லை. அவள் படித்த அரச கல்லூரியால் நடத்தப் பட்ட நாடகத்தில் அவளை நடிக்க அனுமதிக்காத போது அவள் ஒன்றுமே பேசவில்லை. மாவட்டக் கல்லூரிகளுக்கு இடையில் நடந்த பெண் உரிமை என்ற தலைப்பில் நடந்த கட்டுரை போட்டியில் வைதேகிக்கு முதல் பரிசு கிடைத்தும் அவளை பெற்றோர் பாராட்டவில்லை. அவளின் வைராக்கியம் அவளை அதைப் பற்றி பெற்றோருடன் பேச விடவில்லை.

அவள் பெற்றோர்களிடம் தன்னை ஒரு ஆசிரியர் பாலியல் துன்புறுத்தல் செய்ததை பற்றி புகார் செய்த போதும் அவர்கள் அதைக் கவனத்தில் எடுக்காததை இட்டு அவள் மனதுக்குள் பொருமிக் கொண்டாள்.

கல்லூரியில் அவளைப் பணக்கார மாணவர்கள் தினம் தினமும் தகாத வார்த்தைகளால் பேசி கிண்டல் செய்தபோதும் அவள் அவர்களை உதாசீனம் செய்தாள்.

அவளது நெருங்கிய சினைகிதி ரதி ,பாலியல் பலாத்காரம் செய்யப்பட்டு, கொடூரமாகப் படுகொலை செய்யப்பட்ட போதும் அவள் அழவில்லை.

வைதேகிக்கு மேலும் படித்து பட்டதாரியாகி அறிவியல்
ஸசிரியையாக வேண்டும் என்ற ஆசை இருந்தும்
அது நட பெறவில்லை.

“ நீ ஒரு பெண். உனக்கு என்ன உயர் படிப்பு?. பிளஸ் டூ மட்டும்
படித்தது போதும் இனி குடும்பத்தில்
என்னோடு அடுப்படியைக் கவனி” என்றாள் அவளின் தாய்

திருமணம் செய்துகொள்ள மேலும் படிப்பதற்கு நிறுத்தப்பட்டபோது
அவள் ஒன்றுமே பேசவில்லை . தன் நேரத்தை
வாசிப்பதிலும் சிறுகதைகள் இணையத் தளங்களுக்கு எழுதுவதிலும்
செலவு செய்தாள்.

அவளின் கதைகளை வாசித்த வாசகர் ஒருவர் வைதேகியின்
அழகிலும் அறிவிலும் மயங்கி சீதனம் இல்லாமல் பெண் கேட்டு
வந்தார். தேடி வந்த மாப்பிள்ளை பற்றி தீர
விசாரிக்காமல் வைதேகி வீட்டை விட்டு தனிக் குடித்தனம்
போனால் போதும் என்பதால்,
சுரேந்திரன் என்பவனுக்குப் பெற்றோர்கள் திருமணம் செய்து
கொடுத்தார்கள் . பின்பு தான் அவளுக்குத் தெரிய வந்தது
தன் கணவன் ஏற்கனவே ஒருபெண்ணை காதலித்து அவளை
கற்பிணியாக்கி ஏமாற்றியவர் என்று ,

மனைவி என்பவள் ஒரு சொகுசு பொருள் என்று கருதும்

அவளிலும் பத்து வயது

கூடிய சுரேந்திரனைப் பெற்றோர் தனக்குத் திருமணம் செய்து

வைத்த போதும் அவள் அதை எதிர்க்கவில்லை. அவளுக்கு

வேண்டியது தன் பிறந்த வீட்டில் இருந்து விடுதலை .

திருணமாகி ஒரு வருடத்தில் அவள் கருத் தரித்து மூன்று மாத

சிசுவை வயிற்றில் சுமந்த போது அவளின் கணவர் சொன்னார்.

“வைதேகி . ஸ்கேன் செய்து பார்த்த போது

எங்களுக்கு கிடைக்கப் போவது எங்கள் குடும்பத்துக்கு வாரிசாக

ஒரு ஆண் குழந்தை இல்லை பெண் குழந்தை என்று . . எனக்கு

மகள் வேண்டாம், மகன் தான் வேண்டும். உன் வயிற்றில் உள்ள

சிசுவை அழித்து விடுவோம்” என்றான் சுரேந்திரன்

அந்த வார்த்தைகளை கணவனிடம் இருந்து அவள்

எதிர்பார்க்கவில்லை. அவன் சொன்ன வார்த்தைகளைக் கேட்டு

அவள் அதிர்ந்து போனாள் , அவளுடைய கர்ப்பத்தில் இருப்பது

மூன்று மாத பெண் குழந்தையின் கரு அவள் தனக்குப் பிறக்கும்

போகும் பெண் குழந்தை பற்றி கனவு கண்டாள் . தனக்குள் தனக்குப்

பிறக்கப் போகும் குழந்தைக்கு வேலுநாச்சியார் என்று பெயர்

வைக்கவும் முடிவு எடுத்து இருந்தாள். ஆனால் தன் கணவன் ஆண்

ஆதிக்கத்தின் சின்னமாக இருப்பதைக் கண்டு அவனை வைதேகி
வெறுத்தாள். அவளின் பெற்றோரும் தங்கள் மருமகன்
சொன்னதை ஆமோத்திதனர்

ஒரு நாள் திடீர் என்று

“கருக்கலைப்புக்கு இந்த ஆவணங்களில் கையெழுத்திடு வைதேகி
என்றான் அவளின் கணவன் சுரேந்திரன் .

அவள் அவனுக்குப்பதில் சொல்லாமல் அவனை முறைத்து
பார்த்தாள்.

“என்ன யோசிக்கிறாய்? .நான் உன் கணவன் நான் சொல்வது படி
செய்”

சில வினாடிகள் வைதேகி சிந்தித்தாள் .ஒரு முடிவுக்கு வந்தாள்”

“நான் என் . குழந்தையை இழக்கத் தயாரில்லை .

நான் ஆவணத்தில் கையெழுத்திடமாட்டேன் என் குழந்தை
எனக்கு வேண்டும் குழந்தையைச் சும்பவள் நான் " என்று அவள்
கண்டிப்போடு உரத்த குரலில் சொன்னாள்

“உன் வயிற்றில் வளரும் குழந்தையை உருவாகினவன் நான் அதை
அழிப்பது என் உரிமை. நான் சொல்வது படி செய் அல்லாவிட்டால்

...”

”என் வயிற்றில் வரும் குழந்தை உருவாகியதில் எனக்கும் பங்குண்டு இந்த சிசுவை பல மாதங்கள் சுமப்பது. நான் நீர் இல்லை. நான் இதுவரை என் உரிமைகளைப் பற்றி ஒருபோதும் என் பெற்றோரிடம் கேள்விகள் எழுப்பவில்லை. ஆனால் இன்று என் வயிற்றில் உள்ள பெண் குழந்தையின் வாழும் உரிமைக்காக நான் கையெழுத்திடமாட்டேன். அவள் வாழ வேண்டும் . பிறந்து சாதனை படைக்க வேண்டும்” வைதேகியின் பேச்சில் ஒரு பெண் மூச்சு தெரிந்தது

“அப்படி நீ கையெழுத்து இடாவிட்டால் நான் தொடர்ந்து உன்னுடன் கணவனாக வாழமாட்டேன் கோபத்தோடு சுரேந்திரன் சொன்னான்

“ பரவாயில்லை என்

விருப்பங்களையும், ஆர்வங்களையும், உணர்ச்சிகளையும்

நான் இதுவரை கட்டுப் படுத்திக் கொண்டேன், இப்போது என்

குழந்தையை உமது சுயநலத்திற்காக தியாகம் செய்ய முடியாது.

அவள் பிறந்து வேலு நாச்சியார் போல் சாதனை படைக்க வேண்டும்

அவளை வளர்ப்பது என் கடமை. அது என்னால் முடியும்.

“அப்படி பிடிவாதம் என்றால் நீ
வைதேகி என்னை விவாகரத்து செய்யத்
தயாரா”? கோபத்தொடு சுரேந்திரன் கேட்டான்

“ தயார் . விவாகரத்து பத்திரத்தை நீ கொண்டு
வா நான் கையெழுத்துப் போடத் தயார்
“வைதேகியின் வைராக்கியமான பதில் தெரிந்தது.

தன் வயற்றில் ஏற்பட்ட சிசுவின் அசைவுகளை உணர்ந்து அவள்
தன் வயிற்றை தடவிக் கொடுத்து சிசுவை சாந்தப் படுத்தினாள்
வைதேகியின் பெற்றோர்கள் உறைந்து போய் நின்றனர்.

அவர்கள் வைதேகியின் பதிலை எதிர்பார்க்கவில்லை
(யாவும் புனைவு)